

1918-12-29

SENDER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Augusta Pedersen

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Rosenvænget

Archive:
Mappe 87 nr. 65

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Postmarken 27-12-18

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 87 Nr. 65

Kjære Augustamoder!

Tak for Dit gode brev, det var rart, at Du, I, syntes om de tanker
jeg har rodet med. Lad mig nu se, hvad det Du skriver. „Sikkert er det,
at Kristenfolkets indlæg med og vil også være med der“ (nemlig ved forarbejdet).

Er det Dit håb? Din tro? eller vished? at gud jeg endelig kommer om.

Jeg havde helst Skovmand nogle indvendinger mod at benytte „Mose“ mig, jeg
fandt det udfordrende, og fandt dette mindre trøstende. Med lad mig ikke
glemme „Stjældt kommer sjældt“ over alt det andet jeg skriver: til Irene.

Du har afskåret det korte stykke, siger Du, og det måtte Du gerne, men hvad
mener Du med det korte stykke, er det det der var det samme som bog, eller det
ganske lille øk, som var klistret for enden af det store stykke? Der har ganske
ret i rækkefølgen Adam, Evas, Kristus, men derfor bliver min pigen på, at
han også er den første fødte, nemlig Marias første fødte, lige rigtig, og jeg kunde, med
jo, ellers kunde du jo heller ikke være tale om jomfru Maria. Og så glad min
tanke kun til hans indlæg på Adam Adams fæl, som jo vistnok er noget andet, men
alligevel tillader det mig, at han red på et træder der endnu ikke havde været
nogen. Det er jeg nu bleven overbevist om, at sådan var det, og ikke som Tror på
Vallhund. Den tid i et foredrag udmålede det, at Kristus red på moderdyret, og først
hoppede om ved siden af. Jeg har ikke min opfattelse fra mig selv, i tanken ikke fra
hvem. Du spørger, om Kristus, da han havde ført sit folk fra det østlige
ind i de levendes land, om der da ikke blev et helt nyt samvær mellem
dem og det folk her i verden, som de tilhørte? o. s. v. . . Det kan jeg ikke svare
på. Vi kan have kun en tro om de dele på den anden side, og mange i næste fald
i den tro; for mig skal tankerne ikke til. Jeg læser i denne tid en bog, oversat fra
engelsk, Evangeliet om det tiende år af Dr. J. Paterson Smyth, oversat af Edna
Hambro. H. Aschehøgs Forlag, Kristiania 1917. Han, Smyth, skriver meget
kint derom, og udførligt, kan og så bruge træffende eksempler, jeg kan alligevel

ikke lade være at tænke, at det måske alligevel er helt anderledes, men det kan også
være det: meget og meget vel passe. Kristus kom til verden og optrådte på en måde
meget forskellig fra hvad jøderne ventede. Men Du er i de dele meget længere
end jeg, det er mig, der må spørge Dig. Det er virkelig godt at tænke på de dele, og
nogen veg kommer man vel også frem, ved at læse i tankerne på det tilkomende.
Du skriver, at jeg skal i tale betygnere mig med at svare, og jeg kan det jo alligevel
fælle ikke, men mon Du ikke kan svare mig på mit spørgsmål i forrige brev.
• Hvad betyder for et ord om at Gud vil holde sin hånd over det folk som har
modtaget jøderne? Og end ikke om jeg citerer rigtigt. Danmark har så vidt
jeg ved modtaget jøderne frem for noget andet folk, men om det heder, har
modtaget end jeg ikke. Nu har englændene jo taget sig af jøderne og deres
land. Og vilde jo gerne, at danskerne kunde have velgynsde af deres foræld
til jøderne, alle lande trænger til den velgynsde de kan få.

Du skriver meget godt med tanken på "Skiftningen" af Selma Lagerlöf.
Men hvad mener Du med at "kaste" det (Skiftningen) langt fra os, og bare
sætte os hen i længsel efter vort deilige barn. "Vi kan jo ikke kaste det
fra os, i det mindste end at tage os selv af dage." De der står udenfor, jo
stundom også dem vi holder af og trods forlod os - vendes over os. Er
dette et kristenliv? - Et Guds barn i Strid og krig, er jo et kvindeliv,
sukker vi selv. o. s. v. " Og end ikke ret, hvad Du mener. Og forstår godt,
at udenforstående kan have meget at berønde os kristne vi, i alt fald jo
langt fra de god som vi burde være, og ender ikke på langt nær at opfylde de
fordringer der med rette kunde stilles til os, og når berønde os rettes mod
os kristne, end jeg derhjemme agter at være, det passer i regelen alt for godt. Og
må domme mig selv og tro og håbe på, at min domme vil føre min sag. Og så
tro og håbe, at Gud vil forny hjerterne, vil give kristne barnet: os vakkert, så
at trods den lide Skiftning det gør sammen med, må Gud Gåde hos Gud.
Hvad har jeg sluppet for på Skjold? Lene de udenfor ikke lige så omkøbt et
menneskeliv? — Glædeligt Venter og Tænk for det gamle
og mange hilsener fra Agnete og Edvard

Joachim Høegh

Hvor meget er det godt for dem og os, at få hjem af Søndagsskolen???